

Αυστραλίας Μακάριος: «Αν αγκαλιάσουμε τον Σταυρό, δε θα φοβηθούμε τίποτα στη ζωή μας»

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Την Κυριακή, 14 Σεπτεμβρίου, εορτάστηκε με την προσήκουσα ιεροπρέπεια, μέσα σε κλίμα βαθιάς κατανύξεως, η εορτή της παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού στον φερώνυμο Ιερό Ναό στο προάστιο Glenelg της Αδελαΐδος. Της ιεράς Πανηγύρεως της νεοσύστατης Ενορίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος την παραμονή της εορτής χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και την κυριώνυμο ημέρα χοροστάτησε στον Όρθρο και προεξήρχε της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο επιχώριος Επίσκοπος Αδελαΐδος κ. Σιλουανός και ο Επίσκοπος Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, ενώ συμμετείχαν ο

Ιερατικώς Προϊστάμενος της Ενορίας π. Παναγιώτης Φωτάκης και άλλοι κληρικοί της πόλεως της Αδελαΐδος, Ανάμεσα στους πιστούς που προσήλθαν να εκκλησιαστούν και να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό, ήταν η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Αδελαΐδα, κ. Αλεξάνδρα Θεοδωροπούλου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος έκανε μία σύντομη αναδρομή στο ιστορικό της ευρέσεως και της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού στα Ιεροσόλυμα, ενώ στη συνέχεια, με αφορμή την ευαγγελική περικοπή της ημέρας (Ιω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30), ανέτρεξε στο γεγονός της Σταυρώσεως του Κυρίου μας στον λόφο του Γολγοθά. Υπενθύμισε ότι ο Χριστός, κατά το διάστημα που προηγήθηκε της Σταυρώσεως, βίωνε έντονα το συναίσθημα της μοναξιάς, καθώς οι άνθρωποι απομακρύνονταν ή τον εγκατέλειπαν, παρόλες τις διδασκαλίες και παρόλα τα θαύματα με τα οποία τους είχε ευεργετήσει. Στο αποκορύφωμα αυτής της μοναχικής πορείας, όταν βρισκόταν επάνω στον Σταυρό, κοντά του παρέμειναν η μητέρα του, η Παναγία, και ο Μαθητής του, Ιωάννης. Τότε ο Χριστός απευθύνθηκε στη Θεοτόκο, λέγοντας: «Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου», και στον Ιωάννη είπε: «Ἴδοὺ ἡ μήτηρ σου». Στα λόγια αυτά, όπως εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, αποτυπώνεται η ευγνωμοσύνη του Κυρίου για την αφοσίωση που επέδειξε ο Ιωάννης, παραμένοντας κοντά του έως το τέλος.

Επίσης, ο Αρχιεπίσκοπος, αναλύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα (Α' Κορ. α' 18-24), διέκρινε ότι ο Σταυρός, ενώ για τους ανθρώπους που δεν πιστεύουν «μωρίαέστί», για τους ανθρώπους που έχουν πίστη στον Θεό, συνιστά ευλογία και πηγή δύναμης. Εστιάζοντας στη σύγχρονη εποχή, στην οποία κυριαρχεί η μοναξιά, υπογράμμισε ότι «ο άνθρωπος που έχει πίστη, δεν μένει μόνος του. Ακόμα κι αν είναι μόνος, αισθάνεται σαν να μην είναι μόνος του. Ακόμα κι αν είναι απομονωμένος στην έρημο και δεν βλέπει κανέναν άνθρωπο, αισθάνεται σαν να είναι πεπληρωμένος. Αντίθετα, έχουμε ένα άλλο φαινόμενο, όπου οι σύγχρονοι άνθρωποι ζουν σε πόλεις, ανάμεσα σε εκατομμύρια άλλους ανθρώπους, αλλά αισθάνονται μόνοι τους». Συνοψίζοντας, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «ο Σταυρός αλλάζει τη ζωή μας» και απηύθυνε πατρική παράκληση προς όλους: «Μην φοβηθούμε να αγκαλιάσουμε το Σταυρό». «Αν αγκαλιάσουμε το Σταυρό», συμπλήρωσε, «δε θα φοβηθούμε τίποτα στη ζωή μας, θα είμαστε δυνατοί και ισχυροί».

Καταληκτικά και προτού απευθύνει τις πατρικές ευχές του στο εκκλησίασμα, ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος συνεχάρη για τη διακονία τους αφενός τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο κ. Σιλουανό, για τον οποίο αναγνώρισε ότι διακονεί με πολλή ταπείνωση, σύνεση και πνευματικότητα, και αφετέρου τον Ιερατικώς Προϊστάμενο π. Παναγιώτη, τον οποίο επαίνεσε για τους κόπους και τον αγώνα

